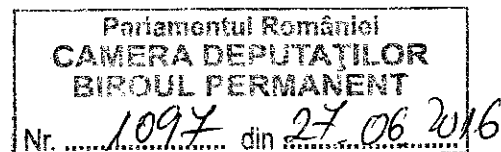

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

NOTĂ

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002
privind Statutul polițistului**

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2016, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23.06.2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.78 alin.(1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Cu această lege a fost sesizată Comisia juridică, de disciplină și imunități.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 244/2016.

Secretar general

Cristian Adrian PANCIU

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 244

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din 29 martie 2016 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de George Marius Șopârlă, prin Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex, și de Vlad Mihai Diugan, prin Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex, în dosarele nr. 36.989/3/2014 și nr. 36.987/3/CA/2014 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 925D/2015 și nr. 1.183D/2015.

2. Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 29 martie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public și în prezența consilierului juridic Ștefan Pisică, pentru partea Inspectoratului General al Poliției Române, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 1.183D/2015 la Dosarul nr. 925D/2015, și, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzelor, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 19 aprilie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA, CAMERA DE PLĂDIRE

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin încheierile din 2 aprilie 2015 și 2 iunie 2015, pronunțate în dosarele nr. 36.989/3/2014 și nr. 36.987/3/CA/2014, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Excepția a fost ridicată de George Marius Șopârlă și Vlad Mihai Diugan, prin Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex, în cauze având ca obiect soluționarea unor litigii privind funcționarii publici.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că polițistul este funcționar public civil, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, este investit cu exercițiul autorității publice și este subiect al unui raport de

serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. Ca atare, aspectele esențiale care vizează cele trei elemente ale raportului de serviciu, se referă, în mod intrinsec, la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv prin Legea nr. 360/2002.

5. În continuare, autorii susțin că dispozițiile de lege criticate nu numai că nu reglementează procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raportului de serviciu al polițistului, și nici procedura de selecționare, pregătire, obținere a gradelor și evoluția profesională a polițiștilor, ci delegează reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort, care este abilitat să emită ordine, încălcându-se, în acest mod, prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

6. De asemenea, autorii consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă atât prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), cât și alin. (5), în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii, întrucât funcționarul public nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător, și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii și cazurilor de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu, de selecționare, pregătire, obținere a gradelor profesionale, și evoluție profesională.

7. În final, autorii apreciază că, pentru aceleași considerente, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, a constatat că dispozițiile art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 sunt neconstituționale.

8. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 925D/2015, nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, iar în Dosarul nr. 1.183D/2015, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că art. 78 din Legea nr. 360/2002, prin conferirea prerogativelor pentru modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor direct ministrului de resort, nu este de natură a aduce îngrădiri exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece respectiva modificare nu reglementează accesul la o funcție publică, ci numai procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Guvernul, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, consideră că, având în vedere similitudinea problematicii supuse analizei prin prezenta excepție, rămâne la

latitudinea instanței de contencios constituțional să aprecieze dacă dispozițiilor de lege criticate le sunt aplicabile aceleași rațiuni de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale. În acest sens, susține că anumite elemente esențiale care conturează statutul special al profesiei de polițist, investit, de altfel, cu exercitiul autorității publice, sunt lăsate, prin lege, la latitudinea ministrului administrației și internelor care este îndrituit ca, prin norme administrative, având o putere juridică inferioară legii organice, să reglementeze procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului, precum și selecționarea, pregătirea, obținerea gradelor profesionale și evoluția profesională a polițiștilor. Astfel, atribuții care aparțin exclusiv majorității parlamentare absolute, sunt delegate unui membru al Guvernului, iar aspecte ce trebuie stabilite, conform imperativelor constituționale, prin lege organică, dobândesc, în fapt, caracter infralegal, administrativ, eludând regimul juridic stabilit la nivel constituțional pentru domeniul în cauză. Ca atare, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale invocate, întrucât competențe ce aparțin, în exclusivitate, legiuitorului sunt delegate ministrului de resort.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse și concluziile reprezentantului părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 și art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins:

— Art. 27: „*Selecționarea, pregătirea, obținerea gradelor profesionale și evoluția profesională a polițiștilor se stabilesc, în condițiile prezentei legi, prin Ghidul carierei polițistului, aprobat prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 78 alin. (1): „*Procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.*”

15. Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și alin. (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, și ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, Curtea constată că aceasta este întemeiată, din perspectiva argumentelor care vor fi expuse în continuare.

17. Cu privire la denumirea actuală a autorității administrației publice centrale, la care textele de lege criticate fac referire, prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Curtea a precizat că, în prezent, funcționează Ministerul Afacerilor Interne, înființat prin reorganizarea Ministerului Administrației și Internelor, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 29 martie 2013 (paragraful 21).

18. Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, supuse controlului de constituționalitate, procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor sunt stabilite prin ordin al ministrului de resort. Astfel, în această materie a fost emis Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 298 din 23 decembrie 2011 privind procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițiștilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 28 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

19. Referitor la statutul polițistului, Curtea, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, și prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, a statuat că acesta este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din aceeași lege, polițistul este investit cu exercitiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, nepublicată*) în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, paragraful 19, Curtea a reținut că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă, în care se află respectiva categorie.

*) Decizia nr. 172 din 24 martie 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016.

21. Cu toate acestea, prin dispozițiile de lege criticate, elemente esențiale care conturează statutul profesiei de polițist sunt date în competența ministrului afacerilor interne care, prin acte administrative cu o putere juridică inferioară legii, este abilitat să reglementeze procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului. Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 298 din 23 decembrie 2011, raporturile de serviciu ale polițistilor se pot modifica prin: delegare, detașare, participare la misiuni internaționale, transfer, mutare, imputernicire pe o funcție de conducere și punere la dispoziție.

22. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului aduc atingere prevederilor cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin trimiterea la acte administrative, cu forță juridică inferioară legii, care reglementează, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului. Dispozițiile de lege criticate nu respectă normele de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea, astfel cum s-a procedat prin ordinul ministrului afacerilor interne menționat.

23. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. De asemenea, norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie

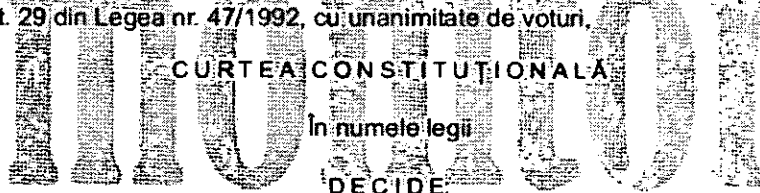
2015). Or, în cazul de față, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului și, implicit, ale statutului acestuia, legea imprimă un caracter relativ, nepermis, procedurii și cazurilor de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului.

24. Având în vedere cele menționate, Curtea constată că prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului sunt încălcate și prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a executării raporturilor de serviciu.

25. Pentru toate aceste motive, Curtea, în acord cu jurisprudența sa, urmează să admită criticile de neconstituționalitate și să constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002.

26. În ceea ce privește dispozițiile art. 27 din Legea nr. 360/2002, referitoare la selecționarea, pregătirea, obținerea gradelor profesionale și evoluția profesională a polițistilor, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, având în vedere faptul că autorii prezentei excepții de neconstituționalitate nu se află în niciuna din ipotezele normei criticate. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 360/2002 este inadmisibilă.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de George Marius Șopârță, prin Sindicatul Național al Polițistilor și Vameșilor Pro Lex, și de Vlad Mihai Diugan, prin Sindicatul Național al Polițistilor și Vameșilor Pro Lex, în dosarele nr. 36.989/3/2014 și nr. 36.987/3/CA/2014 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Blanca Drăghici